

Sygn. akt III C 1065/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2022 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Justyna Pikulik
Protokolant:	stażysta Krzysztof Kłak

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2022 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko M. Ż. (1) i M. Ż. (2)

o naruszenie posiadania

1. nakazuje pozwanym M. Ż. (1) i M. Ż. (2), aby zaniechali naruszeń posiadania powoda K. S. co do nieruchomości – lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ulicy (...) o powierzchni 23,97 m², dla którego Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) poprzez zaniechanie zakłócania korzystania z lokalu przez powoda oraz zaniechania nachodzenia powoda w przedmiotowym lokalu;
2. w pozostałej części powództwo oddala;
3. nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności;
4. zasądza pozwanym M. Ż. (1) i M. Ż. (2) solidarnie na rzecz powoda K. S. kwotę 537 zł (pięćset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt III C 1065/21

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 listopada 2021 roku K. S. reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika wniósł pozew o nakazanie pozwanym M. Ż. (1) i M. Ż. (2) zaniechania naruszeń posiadania przez niego nieruchomości – lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ulicy (...) o powierzchni 23,97 metrów kwadratowych, dla którego Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) poprzez zaniechanie utrudniania powodowi wykonywania działalności gospodarczej w przedmiotowym lokalu, zakłócania korzystania przez powoda z lokalu, nieuprawnionego nachodzenia powoda w przedmiotowym lokalu oraz nieuzasadnionego żądania zwrotu lokalu mieszkalnego będącego przedmiotem umowy użyczenia łączącej strony.

Ponadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwani zezwoli mu na bezpłatne używanie lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ulicy (...). Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Użyczający J. Ż. (1) zmarł w dniu 8 grudnia 2020 roku, zaś spadek po nim nabyli pozwani – M. Ż. (1) oraz M. Ż. (2). Pismem z dnia 4 marca 2021 roku pozwani złożyli powodowi wypowiedzenie umowy użyczenia z zachowaniem terminu wypowiedzenia, który został określony na dzień 30 kwietnia 2021 roku.

W ocenie powoda, umowa użyczenia w dalszym ciągu obowiązuje, ponieważ nie zostały spełnione przesłanki dotyczące jej wygaśnięcia. Powód wskazał, że w dniu 7 października 2021 roku M. Ż. (2) i P. G. pod koniec pracy powoda wtargnęli do lokalu z żądaniem jego natychmiastowego opróżnienia i zwrotu właścicielom i pomimo próśb kierowanych do nich przez powoda, nie chcieli opuścić lokalu. W dniu 13 listopada 2021 roku pod koniec dnia pracy pozwani wraz z żoną powoda przyszli do salonu fryzjerskiego pod pretekstem wykonania usługi fryzjerskiej.

W odpowiedzi na pozew M. Ż. (1) i M. Ż. (2) reprezentowani przez zawodowego pełnomocnika wnieśli o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W ocenie pozwanych, powód nie wykazał zasadności dochodzonego roszczenia. Pozwani wskazali, że umowa użyczenia została wypowiedziana powodowi pismem z dnia 4 marca 2021 roku, a w konsekwencji powód utracił tytuł prawny do zajmowania przedmiotowego lokalu.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwani M. Ż. (1) oraz M. Ż. (2) są właścicielami lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ulicy (...).

W dniu 19 kwietnia 2010 roku J. Ż. (2) oraz J. Ż. (1) zawarli z K. S. umowę użyczenia lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ulicy (...). Umowa została zawarta na czas nieoznaczony. W umowie przewidziano, że użyczający może żądać natychmiastowego zwrotu przedmiotu użyczenia w trzech sytuacjach, mianowicie jeżeli: biorący używa przedmiot użyczenia sprzecznie z właściwościami, przeznaczeniem i umową, biorący przekaze przedmiot użyczenia osobie trzeciej do używania bez zgody użyczającego oraz z nieprzewidzianych powodów przedmiot użyczenia stanie się użyczającemu potrzebny.

Niesporne, a nadto:

- umowa użyczenia z dnia 19 kwietnia 2010 roku, k. 7;
- odpis księgi wieczystej nr (...), k. 8-12;
- postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 6 kwietnia 2021 roku, k. 15.

Powód K. S. od 2011 roku w lokalu położonym w S. przy ulicy (...) prowadzi zakład fryzjerski.

Dowód:

- wydruk (...), k. 13;
- przesłuchanie powoda K. S., k. 104.

Postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2021 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie stwierdził, że spadek po J. Ż. (1), zmarłym w dniu 8 grudnia 2020 rok w S., na podstawie ustawy nabyli: żona M. Ż. (1) oraz syn M. Ż. (2), każdy w 1/2 części.

Dowód:

- postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 6 kwietnia 2021 roku, k. 15.

Pismem z dnia 4 marca 2021 roku M. Ż. (1) i M. Ż. (2) skierowali do K. S. wypowiedzenie umowy użyczenia zawartej w dniu 19 kwietnia 2010 roku, ze skutkiem na dzień 30 kwietnia 2021 roku. Jednocześnie M. Ż. (1) i M. Ż. (2) wezwali K. S. do opróżnienia, opuszczenia i wydania lokalu w terminie 3 dni od ustania stosunku użyczenia.

W odpowiedzi z dnia 2 lipca 2021 roku K. S. poinformował M. Ż. (1), że wypowiedzenie jest bezskuteczne, jako pozbawione podstaw faktycznych i prawnych.

Pismem z dnia 13 września 2021 roku M. Ż. (1) i M. Ż. (2) skierowali do K. S. wezwanie do opuszczenia i zwrotu lokalu użytkowego przy ulicy (...) w S., najpóźniej do dnia 30 września 2021 roku.

W odpowiedzi z dnia 23 września 2021 roku K. S. poinformował M. Ż. (1) oraz M. Ż. (2), że wezwanie do zwrotu lokalu jest nieskuteczne, ponieważ skierowane wcześniej wypowiedzenie umowy użyczenia lokalu nie wywołało skutków prawnych.

Dowód:

- wypowiedzenie umowy użyczenia z dnia 4 marca 2021 roku, k. 16;

-odpowiedź na wypowiedzenie umowy użyczenia z dnia 2 lipca 2021 roku wraz z dowodem doręczenia, k. 17-18;

-wezwanie do opuszczenia i zwrotu lokalu użytkowego z dnia 13 września 2021 roku, k. 19;

-odpowiedź na wezwanie do zwrotu lokalu z dnia 23 września 2021 roku wraz z dowodem doręczenia, k. 20-23.

Od października 2021 roku M. Ż. (1) o M. Ż. (2) nachodzili K. S. w lokalu położonym w S. przy ulicy (...), żądając jego natychmiastowego opróżnienia i wydania kluczy.

W dni 7 października 2021 r. pozwany M. Ż. (2) i P. G. pod koniec dnia pracy powoda w zakładzie fryzjerskim, w sposób nieuprawniony wtargnęli do lokalu przy ulicy (...) w S., z żądaniem opróżnienia i zwrotu lokalu właścicielom i pomimo próśb powoda nie chcieli opuścić lokalu. Została wezwana Policja, która ostatecznie nie dotarła do lokalu.

13 listopada 2021 r. pozwani M. Ż. (1) i M. Ż. (2) wraz z żoną powoda B. S. w późnych godzinach popołudniowych przyszli do salonu fryzjerskiego powoda prowadzonego w lokalu położonym w S. przy ulicy (...), pod pretekstem wykonania usługi fryzjerskiej przez żonę powoda, co uniemożliwiło powodowi zamknięcie salonu. Powyższe najście zakończyło się interwencją Policji.

Po dniu 26 listopada 2021 roku M. Ż. (1) i M. Ż. (2) pod pretekstem sprawdzenia stanu technicznego lokalu, przy klientach salonu fryzjerskiego, robili zdjęcia lokalu i domagali się od powoda wydania kluczy.

Dowód:

- zeznania A. P., k. 90;

- zeznania M. P., k. 91;

- zeznania B. S., k. 91-92;

- przesłuchania powoda K. S., k. 104;

-przesłuchanie pozwanej M. Ż. (1), k. 104.

Pismem z dnia 13 października 2021 roku K. S. wezwał P. G., M. Ż. (2) oraz M. Ż. (1) do natychmiastowego zaprzestania naruszania posiadania lokalu położonego przy alei (...) w S..

Dowód:

-wezwanie do zaprzestania naruszeń z dnia 13 października 2021 roku wraz z potwierdzeniem doręczenia, k. 24 -29.

M. Ż. (1) upoważniła P. G. do czynności związanych z wypowiedzeniem umowy użyczenia lokalu położonego przy ulicy (...) w S..

Dowód:

- upoważnienie, k. 30

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W przedmiotowej sprawie powód K. S. domagał się nakazania pozwanym M. Ż. (1) i M. Ż. (2) zaniechania naruszeń posiadania przez niego nieruchomości – lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ulicy (...) o powierzchni 23,97 metrów kwadratowych, dla którego Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) poprzez zaniechanie utrudniania powodowi wykonywania działalności gospodarczej w przedmiotowym lokalu, zakłócania korzystania przez powoda z lokalu, nieuprawnionego nachodzenia powoda w przedmiotowym lokalu oraz nieuzasadnionego żądania zwrotu lokalu mieszkalnego będącego przedmiotem umowy użyczenia łączącej strony.

Powód oparł swe roszczenie na treści art. 344 § 1 i 2 k.c. zgodnie z którym przeciwko temu, kto samowolnie naruszył posiadanie, jak również przeciwko temu, na czyją korzyść naruszenie nastąpiło, przysługuje posiadaczowi roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń. Roszczenie to nie jest zależne od dobrej wiary posiadacza ani od zgodności posiadania ze stanem prawnym, chyba że prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do rozpoznawania spraw tego rodzaju organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem. Roszczenie wygasa, jeżeli nie będzie dochodzone w ciągu roku od chwili naruszenia.

W przedmiotowej sprawie nie budziło wątpliwości Sądu, że powód K. S. jest posiadaczem zależnym lokalu położonego w S. przy ulicy (...), wobec czego był legitymowany czynnie do wystąpienia z niniejszym powództwem. Posiadaczem zależnym zgodnie z treścią art. 336 k.c. jest bowiem ten, kto faktycznie włada rzeczą jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą. Powoda z pozwaną M. Ż. (1) i nieżyjącym już J. Ż. (1) (którego następcami prawnymi są pozwani M. Ż. (1) i M. Ż. (2)) łączyła umowa użyczenia z dnia 19 kwietnia 2010 r., zawarta na czas nieoznaczony. Powód posiadał zatem w chwili naruszenia jego posiadania faktyczne władztwo nad nieruchomością, wykonywał je we własnym imieniu i dla siebie, nieodpłatnie używał nieruchomości w sposób odpowiadający jej właściwościom, czynił na nią nakłady oraz ponosił koszty jej utrzymania.

Powód K. S. wystąpił ze swoimi roszczeniami o ochronę posiadania pozwem wniesionym dnia 26 listopada 2021 r., zatem zachował przewidziany art. 344 § 2 k.c. wyżej wskazany roczny termin od chwili naruszenia (naruszenia miały miejsce w październiku i listopadzie 2021 r.)

Pozwani w toku procesu wskazywali, że umowa użyczenia, na podstawie której powód korzystał z nieruchomości-lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ulicy (...) prowadząc w nim salon fryzjerski została wypowiedziana, zatem powód utracił tytuł prawny do zajmowania przedmiotowego lokalu i nie ma podstaw do domagania się udzielenia mu ochrony posiadania lokalu, a pozwani są uprawnieni do sprawdzania stanu lokalu stanowiącego ich własność.

Zgodnie z art. 715 k.c., jeżeli umowa użyczenia została zawarta na czas nieoznaczony, użyczenie kończy się, gdy biorący uczynił z rzeczy użytek odpowiadający umowie albo gdy upłynął czas, w którym mógł ten użytek uczynić. Z kolei zgodnie z art. 716 k.c., jeżeli biorący używa rzeczy w sposób sprzeczny z umową albo z właściwościami lub z przeznaczeniem rzeczy, jeżeli powierza rzecz innej osobie nie będąc do tego upoważniony przez umowę ani

zmuszony przez okoliczności, albo jeżeli rzecz stanie się potrzebna użyczającemu z powodów nieprzewidzianych w chwili zawarcia umowy, użyczający może żądać zwrotu rzeczy, chociażby umowa była zawarta na czas oznaczony.

Zgodnie z treścią art. 478 k.p.c., w sprawach o naruszenie posiadania sąd bada jedynie ostatni stan posiadania i fakt jego naruszenia, nie rozpoznając samego prawa ani dobrej wiary pozwanego.

W związku z powyższym, Sąd w niniejszym postępowaniu nie badał skuteczności i zasadności wypowiedzenia umowy użyczenia z dnia 19 kwietnia 2010 r., ani tego, czy biorący uczynił lub mógł uczynić użytek z rzeczy zgodnie z umową oraz tego, czy użyczający mógł żądać natychmiastowego zwrotu przedmiotu użyczenia, o czym będzie szerzej w dalszej części uzasadnienia. Sąd podkreśla jednak, że nawet gdyby pismo z dnia 4 marca 2021 roku potraktować jako wypowiedzenie umowy użyczenia, to nie skutkuje ono automatycznym przeniesieniem posiadania nieruchomości na pozwanych.

Skutkiem zakończenia umowy użyczenia, bez względu na przyczynę (art. 715 i 716 k.c.), jest powstający z mocy prawa obowiązek zwrotu przedmiotu użyczenia. Zwrot, o którym mowa, powinien nastąpić niezwłocznie, bez uprzedniego wezwania do jego zwrotu. Wykonanie obowiązku zwrotu jest odwróceniem zawarcia umowy, co oznacza, że jego skuteczność jest uzależniona od faktycznego przeniesienia władztwa na użyczającego. W przedmiotowej sprawie nie było kwestionowane, że powód w dalszym ciągu korzysta z lokalu, nie wykonał obowiązku jego zwrotu, a zatem nadal jest jego posiadaczem.

Naruszenie cudzego posiadania może przybrać postać pozbawienia władztwa lub zakłócenia posiadania. W razie naruszenia posiadania powstaje dla posiadacza roszczenie o ochronę posiadania. Zależnie od występującej postaci naruszenia posiadania, posiadacz może żądać przywrócenia stanu poprzedniego przez wydanie rzeczy lub przywrócenia posiadania przez wydanie pozwanemu odpowiednich zakazów i nakazów; w szczególności zaniechania dalszych naruszeń.

Z zeznań świadków A. P., M. P., B. S., K. S. oraz powoda i pozwanej M. Ż. (1) wynika, że od października 2021 roku pozwani nachodzą powoda w rzeczonym lokalu.

W dniu 7 października 2021 r. pozwany M. Ż. (2) i P. G. pod koniec dnia pracy powoda w zakładzie fryzjerskim, w sposób nieuprawniony wtargnęli do lokalu przy ulicy (...) w S., z żądaniem opróżnienia i zwrotu lokalu właścicielom i pomimo próśb powoda nie chcieli opuścić lokalu. Została wezwana Policja, która ostatecznie nie dotarła do lokalu.

13 listopada 2021 r. pozwani M. Ż. (1) i M. Ż. (2) wraz z żoną powoda B. S. w późnych godzinach popołudniowych przyszli do salonu fryzjerskiego powoda prowadzonego w lokalu położonym w S. przy ulicy (...), pod pretekstem wykonania usługi fryzjerskiej przez żonę powoda, co uniemożliwiło powodowi zamknięcie salonu. Powyższe najście zakończyło się interwencją Policji.

Po dniu 26 listopada 2021 roku M. Ż. (1) i M. Ż. (2) pod pretekstem sprawdzenia stanu technicznego lokalu, przy klientach salonu fryzjerskiego, robili zdjęcia lokalu i domagali się od powoda wydania kluczy. Wszystkie te zdarzenia miały miejsce przy klientach salonu fryzjerskiego, co było powodem odczuwania przez K. S. dyskomfortu.

Niewątpliwie wtargnięcia- w dniu 7 października 2021 i 13 listopada 2022 r. pozwanych do spornego lokalu naruszyły posiadanie powoda. Podkreślenia wymaga, że pozwani, którzy- co jest okolicznością niewątpliwą, są właścicielami spornej nieruchomości, zgodnie z obowiązującym prawem, nie mogą poza postępowaniem egzekucyjnym dokonywać działań zmierzających do bezprawnego usunięcia powoda z nieruchomości, nachodzić go w lokalu, zakłócać korzystanie przez powoda z niego. Sąd w postępowaniu o ochronę posiadania nie bada w ogóle stosunków własnościowych a jedynie posiadanie i fakt jego naruszenia. W procesie posesoryjnym przedmiotem badania są wyłącznie okoliczności związane z samym posiadaniem – tj. ostatni stan posiadania i fakt jego naruszenia. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostaje przysługujące posiadaczowi i naruszcycielowi prawo do rzeczy oraz ich dobra, czy zła wiara. Przesłanką uwzględnienia roszczenia jest jedynie samowolne naruszenie posiadania. Naruszenie posiadania polega natomiast na jakimkolwiek wkroczeniu w sferę faktycznego władztwa sprawowanego nad rzeczą

przez posiadacza uniemożliwiając lub utrudniając tym samym jego sprawowanie. Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie. Działania pozwanych naruszyły posiadanie przez powoda lokalu położonego w S. przy ulicy (...) przez zakłócanie korzystania z niego, co wykazało postępowanie dowodowe.

Jak już wspomniano, irrelevantne dla niniejszego postępowania jest: sama skuteczność i zasadność wypowiedzenia umowy użyczenia z dnia 19 kwietnia 2010 r., wynik toczących się między stronami procesów o wydanie lokalu położonego w S. przy ulicy (...), czy też wynik innych sporów sądowych między stronami dotyczących przedmiotowej nieruchomości.

Sąd wskazuje, że na moment zarówno zaistnienia naruszeń posiadania nieruchomości powoda, jak i na moment orzekania, nie istnieją prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do rozpoznawania spraw tego rodzaju organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem (art. 344 § 1 k.c.).

Mając to na względzie, Sąd w punkcie 1 wyroku nakazał pozwanym M. Ż. (1) i M. Ż. (2) zaniechania naruszeń posiadania powoda K. S. co do nieruchomości- lokalu położonego w S. przy ulicy (...) o powierzchni 23,97 metrów kwadratowych, dla którego Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, Wydział X Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) poprzez zaniechanie zakłócania korzystania z lokalu oraz zaniechania nachodzenia powoda w lokalu, w pozostałym zaś zakresie powództwo oddalił, o czym orzeczono w pkt 2 wyroku.

Powództwo podlegało oddaleniu w zakresie, w jakim powód wniósł o zaniechanie utrudniania mu prowadzenia działalności gospodarczej oraz wysuwania nieuzasadnionych żądań co do zwrotu przedmiotowego lokalu.

W ocenie Sądu, orzeczony w punkcie I wyroku zakres ochrony będzie wystarczający dla posiadania spornej nieruchomości przez powoda. W zakresie bowiem orzeczonego zaniechania naruszeń poprzez zaniechanie zakłócania korzystania z lokalu oraz zaniechania nachodzenia powoda w lokalu mieści się także żądane pozwem zaniechanie utrudnienia powodowi wykonywania działalności gospodarczej w przedmiotowym lokalu i nie było potrzeby czynienia powtórzeń w tym zakresie.

Jeśli zaś chodzi o ochronę posiadania poprzez kierowanie do powoda nieuzasadnionych żądań zwrotu lokalu będącego przedmiotem umowy użyczenia, to w tym zakresie Sąd ochrony nie udzielił- pozwani mają prawo kierować do powoda żądania zwrotu nieruchomości, ich zasadność oceni Sąd w innym postępowaniu, zaś samo ich kierowanie nie narusza posiadania powoda przedmiotowego lokalu. Art. 344 k.p.c. formułuje roszczenie w postaci „zaniechania naruszenia posiadania”, a nie wysuwania żądań co zwrotu lokalu (uzasadnionych bądź nie).

Na podstawie art.333 § 2 k.p.c., zgodnie z którym Sąd może nadać wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza należność z weksłu, czeku, warrantu, rewersu, dokumentu urzędowego lub dokumentu prywatnego, którego prawdziwość nie została zaprzeczona, oraz jeżeli uwzględnia powództwo o naruszenie posiadania, Sąd w pkt 3 wyroku nadał wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności, uznając, że jest to niezbędne dla ochrony posiadania powoda.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a także zeznań świadków A. P., M. P., B. S., oraz stron postępowania powoda K. S. i pozwanej M. Ż. (1). Do wszystkich zeznań Sąd podszedł z ostrożnością, gdyż wszyscy przesłuchani świadkowie byli związani bądź z powodem (A. P., M. P.), bądź pozwanymi (B. S.), zaś strony- co oczywiste, były zainteresowane uzyskaniem korzystnego dla siebie wyniku sprawy. Nie mniej jednak, w takim zakresie, w jakim powyższe zeznania były ze sobą spójne, Sąd uznał je za wiarygodne.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. Powód przegrał powództwo jedynie w niewielkim zakresie, zasadniczo jedynie co do modyfikacji żądania ochrony posiadania zgłoszonego w pozwie, zatem Sąd, uznając, że to pozwani przegrali proces niemalże w całości, obciążył ich obowiązkiem zwrotu wszystkich kosztów procesu.

Na koszty te złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 200 zł, obliczona na podstawie art. 27 ust. 7 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz kwota 320 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika powoda- radcy prawnego ustalone na podstawie § 5 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W związku z powyższym, Sąd w punkcie 4 wyroku zasądził od pozwanych M. Ż. (1) i M. Ż. (2) solidarnie na rzecz powoda K. S. kwotę 537 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, zgodnie ze znowelizowanym brzmieniem art. 98 k.p.c., w myśl którego, od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty (art. 98 § 1¹ k.p.c.)